

CENNET EHLİNİN HALLERİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Avustralya'dan, hac hazırlıkları arasında size cuma konuşmasını yapıyorum. Allah hepinizden razı olsun... Hepinize dünyanın ve ahiretin mutluluklarını dilerim. Cenâb-ı Mevlâ gönlünüzde ne gibi muratlarınız varsa, — herkesin kişisel, özel istekleri vardır muhakkak— güzel isteklerinize Allah erdirdirsin. İki cihanda aziz ve bahtiyar olun.

Eğer uzun olmazsa, üç tane hadis-i şerif okumak istiyorum. Bunlar müjdeli hadis-i şerifler olarak cennetlikleri, cennet ehlinin hallerini anlatan hadis-i şerifler olacak.

a.Cennet ve Cehennem Haktır

Biliyorsunuz, cennet ve cehennem haktır. (*El-cennetü hakkun ve'n-nâru hakkun*) Kur'an-ı Kerim'de Allah-u Teâlâ Hazretleri bu ikisinin hak olduğunu açıkça beyan ediyor. Cennetin hallerini, durumlarını, güzelliklerini anlatan ayet-i kerimeler çok... Peygamber SAS Efendimiz'in de hadis-i şeriflerinde cennetle ilgili bilgiler çok.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bunları niçin söylüyorum:

Bazı insanlar doğrudan doğruya ahireti inkâr ederler, kâfir olurlar. Bazıları da dolaylı yoldan inkâr ediyorlar, onlar da çok büyük hataya düşüyorlar. Ben bir şey demek istemiyorum ama, düzelmelerini dilerim:

“—Cennet de cehennem de bu dünyada...” diyorlar.

Yâni ahirette başka bir şey yokmuş filân mânâsına, sanki öldükten sonra dirilmek yok gibi düşünüyorlar.

“—İnsan burada mutlu yaşarsa, cennette gibi olur; mutsuz yaşarsa cehennemde gibi olur.” diyorlar.

Tabii bu da bir çeşit inkâr oluyor, kâfirlik oluyor, ahirete inanmamak oluyor.

Ahiret vardır, (*Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun*) öldükten sonra dirilmek haktır, muhakkak olacaktır. Orada mahkeme-i kübrâ olacak ve insanlar mahkeme-i kübrâda muhakeme edildikten sonra, yâni yargılandıktan sonra, iyi insanlar cennete girecekler. Cennet haktır, olacaktır. Kötü insanlar da cezalarını çekmek için cehenneme gidecekler.

Cehenneme gidecek insanlar kimlerdir?.. Mü'minler cennete gidecek. Allah'ın has, sâlih, âbid, zâhid, güzel kulları, peygamberler, ashab-ı kirâmın tanıdığımız mübarek kişileri, tanıdığımız, sevgiyle andığımız büyük zatlar, iyi insanlar cennete girecek. Mü'min olup da günah

işleyenler ise, onlar cezalarını çekecek kadar cehennemde yanacaklar. İnsan mü'min olur; yâni "Ben Allah'a inanıyorum, ben Peygambere inanıyorum, ben Kur'an-ı Kerim'e inanıyorum, ben müslümanım el-hamdü lillâh!" derse, o insan mutlaka cennete girecek:¹

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.411, no:19704; Tahavî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.VIII, s.Ş)â, no:3372; Ebû Mûsâ el-Eş'arî RA'dan.

İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.392, no:169; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.60, no:444;

Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VII, s.172; Taberî, *Tehzîbü'l-Âsâr*, c.VI, s.497, no:1933; Ebû Zerr-i Gıfârî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.III, s.205, no:2932; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.III, s.214, no:2113; Tahavî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.VIII, s.493, no:3369; Ukaylî, *Duafâ*, c.VII, s.447, no:1773; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, no:448; Ebü'd-Derdâ RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XX, s.49, no:82; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.9, no:3899, 3941; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.III, s.140, no:1166; Muaz ibn-i Cebel RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.238, no:778; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XI, s.91, no:6222; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.10, s.397; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.304, no:2131; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IV, s.21, no:1619; Ebû Hüreyre RA'dan.

İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.364, no:151; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan. Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.279, no:7638; Ebû Talha el-Ensârî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VII, s.48, no:6348; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.328, no:2124; Seleme ibn-i Nuaym el-Eşcaî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.V, s.197, no:5074; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.56, no:1235; Zeyd ibn-i Erkam RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XXII, s.313, no:790; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.III, s.46, no:2426; Dûlâbî, *el-Künâ ve'l-Esmâ*, c.I, s.354, no:207; İbn-i Abdilber, *el-İstîâb*, c.I, s.541; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.VIII, s.65, no:2174; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LXVI, s.290, no:8597; Ebû Şeybe el-Hudrî RA'dan.

Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.9, no:3899; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.191, no:445; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.XII, s.63, no:6455; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXXVI, s.436; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VII, s.83; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.61, no:208, 1425, 1779; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXI, s.172, no:23234, 23242-23145, 41734.

مَنْ قَالَ اِلَٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ

حم . عن أبي موسى؛ حب . ط . حل . عن أبي ذر؛ طس . عن أبي الدرداء؛ طب . ع . خط . عن معاذ؛ طس .
ع . حل . عن أبي هريرة

(*Men kàle lâ ilâhe illa'llàh, dehale'l-cenneh*)
[Kim *Lâ ilâhe illa'llàh* derse, cennete girecektir.]
buyrulmuştur.

Cennete girecek ama, cennete girişin iki şekli var:

1. Doğrudan doğruya bi-gayri hisâb; veyahut hesaptan sonra bi-gayri azâb, azaba uğramadan cennete gitmek...

En güzeli hesap bile sorulmadan doğrudan doğruya cennete gitmek... Onun altındaki güzel olan şey, hesabı görülüp dehasenatı seyyiatından fazla olduğu için cenneti hak edip, cehenneme düşmeden cennete gitmek.

2. Mü'minlerin bir kısmı da günahkâr olduğu için; meselâ, namaz kılmadığı için günaha giriyor; meselâ, faiz yediği için günaha giriyor; meselâ, yalan söylediği için günaha giriyor. Hayatın çeşitli olayları var. İnsanlar müslüman oldukları halde, mü'min oldukları halde buralarda Allah'ın istediğine uygun hareket etmeyi bazan başaramıyorlar.

Ben öylelerini tanıyorum, meslekten, çalıştığım yerlerden, üniversiteden dostlarım, mert insanlar vardı. Diyorlardı ki meselâ; “Ben mü'minim hocam, sizi seviyorum, İslâm'ı seviyorum; ama işte alışamamışız, ibadetlerimizi yapamıyoruz; namazımızı, niyazımızı ihmal ediyoruz. Bu bizim kusurumuz. Kusur olduğunu da biliyoruz.” diyorlardı.

Kusur olduğunu bilmek de bir fazilettir ama, kusuru terk etmek lâzım, kusura devam etmemek, yapmamak lâzım!.. Çeşitli insanlar böyle kusurlar işledikleri için, tabii cezayı çekecekler.

İnsan bir seyr ü sefer [trafik] suçu işlese, arabasını kullanırken büyük bir yanlışlık yapsa, polis çevirse, elbette cezayı yazar; o cezayı ödeyecek. Müslümanlardan hatalı olanlar cezasını çekecek, ondan sonra cennete girecekler.

Mü'min olmayanlar doğrudan doğruya cehenneme gidecekler. Bu devirde bir insan "*Lâ ilâhe illa'llâh, muhammedün rasûlü'llâh*" dememişse cehenneme gidecek. Çünkü devir Peygamber Efendimiz'in çağı, devri... Peygamber Efendimiz peygamber olduktan sonra, artık Allah'ın evvelce göndermiş olduğu peygamberlere tâbî olan insanların da, en son gönderdiği peygambere uyması lâzım!.. Devir devr-i Muhammedî oluyor. Peygamber Efendimiz peygamber olduktan sonra dînî devre değişiyor, Peygamber Efendimiz'in, Hazret-i Muhammed-i Mustafâ'nın devresi başlıyor.

"—Peki Mûsâ AS'a inananlar ne olacak?.."

Peygamber Efendimiz'e inanacaklar. Mûsâ AS gelse, Peygamber Efendimiz'e tâbî olacak. "Hazret-i İsâ AS gelecek, inecek, Peygamber Efendimiz'e tâbî olacak, Peygamber Efendimiz'in ümmetinden olacak." diye rivayetler var.

O halde Hazret-i İsa'ya tâbî İsevîler de, Hazret-i Mûsâ'ya tâbî Mûsevîler de, yâni yahudiler de, ne yapmaları lâzım?.. Allah'ın kitap ehli kulları oldukları için, kendilerine peygamber gönderilmiş, kitap gönderilmiş kulları olarak, en son habere, en son peygambere tâbî olmaları lâzım!..

Eğer bir insan Allah'a inanıyor, ama Peygamber Efendimiz'e tâbî olmuyorsa, onların da mü'min olmadığı Kur'an-ı Kerim'de ifade ediliyor. Kesin ayet-i kerimeler var:

قَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

(المائدة: ٧٢)

(Lekad keferel'lezîne kâlû inna'llâhe hüve'l-mesîhü'bnü meryem) “Hazret-i Meryem'in oğlu Hazret-i İsa'yı tanrı sananlar kâfir oldular.” (Mâide, 5/72)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

(المائدة: ٧٣)

(Lekad keferel'lezîne kâlû inna'llâhe sâlisü selâseh) “Allah için biridir gibi teslis inancını kabul edenler kâfir oldular.” (Mâide, 5/73) diye bildiriliyor. Maalesef, böyle düşünenler de doğru inancı bulamadıkları için, hem de cehenneme girip, orada ebediyen kalacaklar.

Niçin?.. Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri bildiriyor ki:

إِنَّ اللَّهَ أَلَّا يُغْفَرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيُغْفَرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ

(النساء: ٤٨)

(*Inna'llàhe lâ yağfiru en yüşreke bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike limen yeşâ'*) [Allah kendisine ortak koşmayı elbette bağışlamaz, bundan başkasını dilediğine bağışlar.] (Nisâ, 4/48)

Allah kendisine şirk koşmayı da, çok büyük suç olarak kabul ediyor. Tabii hiç inanmamak, kapkara, kaskatı dinsiz olmak, inançsız olmak, hiç inanca sahib olmamak en aşağı durumu ama; bir inancı olup da yanlış inancı olmak, müşrik olmak da cezadan kurtarmıyor insanı... Onlar da cehennemlik olacaklar.

Bir de bazı insanlar var ki, “Biz müslümanız!” diyorlar, ama kalpleri müslüman değil... Yaptıkları işlerden veya söyledikleri sözlerden dolayı kendileri istemeseler bile, farkında olmasalar bile İslâm'dan çıkmış oluyorlar. Trenden düşmüş gibi, vapurdan denize düşmüş gibi oluyorlar. İstemedi ama söylediği sözle, yaptığı işte artık o vapurda değil, o trende değil... O kurtuluş treninde, o kurtuluş vapurunda değil; dalgaların arasına, köpek balıklarının arasına düştü, gitti.

Bazan öyle oluyor. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki: “—İnsan böyle farkına varmadan bir söz söyler, o söz onu cehennemine uçurumlarına uçurur, götürür.”

Demek ki bir insan, mü'minim dediği zaman, imanına göre yaşamalı! Eğer diliyle söylüyor da kalbiyle inanmıyorsa, ona da münafık deniliyor. Diliyle söylemesi de kurtarmıyor. Onlar da ebediyen cehennemde kalacak.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

(النساء: ١٤٥)

(*Inne'l-münâfikîne fî'd-derki'l-esfeli mine'n-nâr*) [Doğrusu münafıklar cehennemın en alt tabakasındadırlar.] (Nisâ, 4/145) buyruluyor.

Bakın, ne kadar tehlikeli insanlar var! Ne kadar tehlikeli istikbâle uğrayacak, cezaya mâruz kalacak, tehlikeli durumlara karşılaşılabilecek sınıflar var! Bunlardan olmamağa, bu türden, bu cinsten olmamağa çok dikkat etmek lâzım!

Münafıklar, Peygamber Efendimiz'in zamanında Peygamber Efendimiz'i görmüşler, mübarek yüzünü görmüşler, mübarek sözünü duymuşlar, vahyin geldiğini görmüşler, mucizelerini görmüşler. Biz müslümanız diyorlar ama, kalpleri inanmamış. Onlar ne olacak?.. Onlar hakkında bir ayet-i kerimede Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki:

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ
اللَّهِ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

(المنافقون: ١)

(*İzâ câeke'l-münafiküne kâlû*) “Münafıklar sana geldikleri zaman ey Rasûlüm, dediler ki: (*Neşhedü inneke lerasûlü'llâh*) ‘Hiç şüphesiz yok ki yâ Muhammed, sen Allah'ın Rasûlüsün!’ dediler.”

Güzel demişler, tamam... Bu sözü söylemişler. Allah-u Teâlâ Hazretleri Münafikûn Sûresi'nde bu olayı bildirdikten sonra arkasından ne buyuruyor?.. Bu olayın değerlendirilmesini oradan anlayacağız. (*Va'llàhu ya'lemü inneke lerasûlühû*) "Allah biliyor ki sen Allah'ın gönderdiği hak peygambersin!.. Tamam, doğru, senin hak peygamber olduğun kesin ama; (*va'llàhu yeşhedü inne'l- münâfikîne lekâzibûn*) Allah da şehadet eder ki, münafıklar yalan söylüyorlar." (Münâfikûn, 63/1)

Bunu niye böyle söylüyor?.. Ayet-i kerimede nükte yapılıyor, bir nükte var. Münafıklar geliyorlar, (*Neşhedü inneke lerasûlü'llàh*) "Şehadet ederiz ki, sen Allah'ın Rasûlüsün muhakkak!" diyorlar. (*Va'llàhu yeşhedü inne'l- münâfikîne lekâzibûn*) "Allah da şehadet eder ki, münafıklar yalan söylüyorlar." Şimdi münafıklar yalan söylüyorlar deyince, tabii insan, "Acaba sözleri doğru değil mi?" diye düşünebilir. Sözleri doğru, (*Va'llàhu ya'lemü inneke lerasûlühû*) "Senin Allah'ın peygamberi olduğun doğru ama, içleri inanmadığı için yalan söylüyorlar." buyruluyor.

İşte böyle de olmamak lâzım! Yâni kâfir olmamak lâzım, tamâmen dinsiz olmamak lâzım!.. Neden olmamak lâzım?.. Cehennemde ebedî yanar da ondan... Müthiş azablara uğrar, çok pişman olur ama hiç fayda etmez. Firavunlarla, Nemrutlarla, şeytanlarla cehennemde ebedî kalır. Kâfir olmamak lâzım!

Müşrik de olmamak lâzım!.. Yâni inancı olup da çarpık, sapık, ortak koşarak inanan insanlar; onlar da kötü... Onlar da ebediyyen cehennemde kalacaklar.

Münafık da olmamak lâzım!.. Çünkü, diliyle söylediği zaman kurtarmıyor. Kalbiyle inanacak, ondan sonra iyi bir müslüman olacak. Demek ki insan düşünmeli, taşınmalı, bu durumlarda olmamağa dikkat etmeli!..

Bakın ben üniversite profesörüyüm. Bu konular, bizim kendi mesleğimizin icabı olarak çok iyi bildiğimiz konular... Bütün filozoflar bu meseleler üzerinde düşünmüşler. Yahudi olsun, hristiyan olsun, hattâ hiç bir inanca bağlı olmayan hür insanlar olsun, bilimsel araştırma yapan insanlar olsun, hepsinin vardığı sonuç: Bu kâinatı yaratan, yöneten, bu güzel düzeni, nizamı veren alemlerin Rabbi var... Buna hepsi inanıyorlar ama Rab deyince onun mahiyeti hakkında yalan, yanlış, eğri büğrü şeyler söyleyince, olmaz!

Batıda çok güzel feylesoflar, hakimler, düşünürler var; Allah'ın varlığını, birliğini güzel kitaplar yazarak isbat etmişler. Diyanet İşleri Başkanlığı da onların bazı makalelerini Amerika'daki, Avrupa'daki dergilerden alarak tercüme ettirmiş, yayınlamış. Yâni Allah'ın varlığında tereddüt yok, kesin olarak biliniyor.

Hazret-i Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğunda da tereddüt yok, o da çok kesin isbat ediliyor. Kur'an-ı Kerim'in Allah kelâmı olduğu da kesin, çok güzel isbat ediliyor.

O halde insan Allah'a inanmalı, Rasûlüllah'a uymalı, Kur'an-ı Kerim'in emirlerini tutmalı; bu kadar basit... Böyle yapmayınca tabii, sonuç felâket oluyor. Korkunç bir felâket, dâimî bir felâket, ebedî bir felâket oluyor. Onun için söylüyoruz bunları...

Peygamberler bunları söylemek için gelmiş. Bizim gibi Peygamber Efendimiz'in nâçiz bendeleri, ayağının tozu toprağı olmayı şeref kabul eden âciz, nâçiz kimseler de Peygamber Efendimiz'in sözlerini sizlere, sizin iyiliğiniz için naklediyoruz.

Çocuklarınızı mü'min yetiştirin, has has mü'min yetiştirin! İman en kıymetli cevherdir, İslâm en doğru yoldur. İyi mü'min olmağa, iyi müslüman olmağa var gücünüzle gayret edin! Asıl saadet budur. Böyle olunca, insan cennete girecek.

b.Cennet Ehlinin Gideceği Yeri Görmesi

Şimdi, bu cennetle ilgili üç hadis-i şerifi okuyayım. Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:²

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ مَنْ أَلَّ يَمُوتُ، حَتَّى يَمَالَ أَهْلُ
مَسَامِعِهِ مِمَّا يُحِبُّ؛ وَأَهْلَ النَّارِ مَنْ أَلَّ يَمُوتُ،
حَتَّى يَمَالَ أَهْلُ مَسَامِعِهِ مِمَّا يَكْرَهُ

(سمويه، ك.ض. عن أنس)

² Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.534, no:1400; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.359, no:6943; Ziyâü'l-Makdîsî, *el-Ehâdîsü'l-Muhtâreh*, c.II, s.304, no:1722; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.138, no:44062; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s. 416, no:7602.

RE. 120/1 (*İnne ehle'l-cenneti men lâ yemûtü, hattâ yemlea'llàhu mesâmiahû mimmâ yuhibbu; ve ehle'n-nâri men lâ yemûtü, hattâ yemlea'llàhu mesâmiahû mimmâ yekreh.*)

Enes RA'dan bazı kaynaklar rivayet etmiş. Başka kaynaklarda da var:

“Cennet ehli, dünyadaki insanlardan cennetlik olacak insanlar öyle kimselerdir ki, (*lâ yemûtü hattâ yemlea'llàhu mesâmiahû mimmâ yuhibbu*) Allah onların kulaklarını hoşlarına gidecek sözlerle doldurmadıkça ölmezler, can vermezler.”

Bu ne demek, ne mânâ kastediliyor burada?.. Ölmeden evvel Allah-u Teâlâ Hazretleri onlara, siz cennetliksiniz diye müjdeler. Sevinirler, memnun olurlar. Aşk ile, şevk ile, hattâ o ölümün telaşını, azabını, sıkıntılarını bile görmezler; sevinç içinde, bir gül bahçesine girercesine ruhlarını teslim ederler. Neden?.. Allah kulaklarına fısıldar, söyler, sevinecekleri sözlerle kulaklarını doldurur:

“—Siz cennetliksiniz, peygamberlerin yanında yer alacaksınız. Azabdan kurtuldunuz. Dünyada yaşadığınız güzel, müslümanca yaşamdan dolayı mükâfatlandırıldınız.” gibi şeyleri duya duya, güle güle, sevine sevine ruhlarını teslim ederler.

Cehennem ehli ise öyle kimselerdir ki, Allah onların kulaklarına da hoşlanmayacakları şeyleri doldurmadıkça, Allah onların canlarını almaz. Bu ne demek?.. Cehennemliklerin de ölmeden evvel kulaklarına bilgiler doldurulacak:

“—Siz cehennemlik oldunuz, siz Allah’ın istediği gibi yaşamadınız, Kur’an’a uymadınız, dünyayı anlamadınız, ahireti anlamadınız, nasihatleri tutmadınız, kafanız çalışmadı. Siz cezaya maruz kötü insanlarsınız, cehennemlik olacaksınız, cayır cayır yanacaksınız.” diye ölmeden evvel kulakları bununla dolar. Hattâ cennet ehli cennette kalacağı yerleri görür, cehennem ehli de cehennemdeki yanacağı yerleri görür.

Allah bizi cennetlik eylesin... Son nefeste gülerek, cennetteki yerlerimizi göre göre, Rasûlüllah Efendimiz’in cemâlini göre göre, Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin müjdelerini duya duya, mü’min-i kâmiller olarak ölmeyi nasib eylesin...

Ama bunun için çalışmak şart, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!.. Bu iş oyuncak değil, bu küçük bir iş değil; hayatın en mühim işi... Din konusu, iman konusu hayatın en mühim konusudur. Sizin için de öyledir, hanımınız için de öyledir. Hanımsanız, kocanız için de öyledir, çocuklarınız için de öyledir. Herkes için en önemli konu, ahireti kazanmaktır.

Millet bunu önemli görmüyor. İnanmayanlar önemli görmez. İnananlar buna çok önem veriyor, bunun için canını veriyorlar.

Eğer sen önem vermiyorsan, aman inanmayanlardan olmayasın!.. Ya da müslümanım sanıp da, İslâm gemisinden köpek balıklı azgın denize düşenlerden olmayasın, ona çok dikkat etmek lâzım!

Acıdığımız için hatırlatma olarak söylüyoruz. Kendi sözlerimizi de söylemiyoruz, Peygamber Efendimiz'in sözlerini karşımıza alıyoruz, size onları naklediyoruz, yansıtıyoruz. Hani uzaydan gelen titreşimleri kasabaya, şehre yansıtan; kasabadaki aletlerden de sesi ve görüntüyü alıp dinleyen insanlar gibi, biz de Rasûlüllah'tan aldığımızı, Kur'an-ı Kerim'den aldığımızı size hatırlatıyoruz. Yâni sözler Allah'ın sözleri, Peygamber Efendimiz'in sözleri olduğu için, çok ciddiye almak lâzım!.. Cennet ehli olmaya çalışmak lâzım, cehennem ehli olmamağa çok dikkat etmek lâzım!..

Hayatın en mühim işi bu... Hayatın işi kazanç filân değil; kazançlar da mirasçılara kalıyor. Allah inanan insanlara da kazanç veriyor. Yâni inananlar ille fakir olacak diye bir şey yok; nice nice servetler ihsân ediyor.

c. Cennet Ehlinin Alimlere Danışması

Gelelim ikinci müjdeli hadis-i şerife... Bu da Câbir RA'dan, birkaç kaynak tarafından rivayet edilmiş:³

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَحْتَاجُونَ إِلَى الْعُلَمَاءِ فِي الْجَنَّةِ،
وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يَزُورُونَ أَهْلَ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ، فَيَقُولُ
لَهُمْ: تَمَنُّوا عَلَيَّ مَا شِئْتُمْ! فَيَلْتَفِتُونَ إِلَى الْعُلَمَاءِ،
فَيَقُولُونَ: مَاذَا نَتَمَنَّى عَلَى رَبِّنَا؟ فَيَقُولُونَ:
تَمَنُّوا عَلَيْهِ كَذَا وَكَذَا. فَهُمْ يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِمْ فِي
الْجَنَّةِ، كَمَا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِمْ فِي الدُّنْيَا

(ابن عساکر، والديلمی عن جابر)

RE. 120/2 (*Inne ehle'l-cenneti leyahtâcûne ile'l-ulemâi fi'l- cenneti ve zâlike ennehüm yezûrûna'llâhe fîkülli cümüatin feyekûlü lehüm temennev aleyye mâ şî'tüm, feyeltefitûne ile'l- ulemâi feyekûlûn: Mâzâ netemennâ alâ rabbinâ? Feyekûlûn: Temennev aleyhi kezâ ve kezâ. Fehüm yahtâcûne ileyhim fi'l- cenneti kemâ yahtâcûne ileyhim fi'd-dünyâ.*) Sadaka rasûlü'llâh.

Bu hadis-i şeriflerin Arapçalarını da, hem Arapça bilenler için mahiyetini iyi anlasınlar diye okuyorum, hem de bereket olsun, mübareklik yağsın kulaklarınıza diye okuyorum. Her şeyin aslı bilinsin konuşmamız bilimsel olsun köklü olsun, temelli olsun diye okuyorum, sevgili kardeşlerim!

³ *Kenzü'l-Ummâl*, c.X, s.265, no:28767; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.416, no:7601.

Buyuruyor ki bu hadis-i şerifte Peygamber SAS: (*Inne ehle'l- cenneti*) “Hiç şüphe yok ki cennet ehli, cennete girecek insanlar, (*leyahtâcûne ile'l-ulemâi fi'l-cenneti*) cennette alimlere yine muhtaç olacaklar. Mürşid-i kâmillere, büyük alimlere, büyük müctehidlere, kendilerine tâbî oldukları mübarek din büyüklerine orada da muhtaç olacaklar.

Nasıl olacak?.. (*Ve zâlike ennehüm yezûrûna'llâhe fî külli cumuah*) “Her cuma günü Allah-u Teâlâ Hazretleri’ni makamında ziyaret edecekler.” Nasıl olacak, ne türlü olacak bu ziyaret?.. Çok güzel bir şey olacak, Allah hepinize nasib etsin... Her cuma vaktine denk olan bir zamanda, Allah-u Teâlâ Hazretleri’ni cennet ehli ziyaret edecekler. Ne kadar büyük şeref!.. Demek ki cuma, orada da itibarlı bir gün oluyor, nasıl oluyorsa...

Ve Allah-u Teâlâ Hazretleri onlara buyuracak ki: (*Temennev aleyye mâ şî'tüm*) “Ne istiyorsanız, hadi bakalım benden isteyin, ey benim sevgili, mübarek, dindar, has, hâlis mü'min kullarım!” buyuracak Allah-u Teâlâ Hazretleri.

(*Feyeltefitûne ile'l-ulemâ'*) Ne isteyin deyince, bunlar bu sefer dönüp alimlerinin yüzlerine, gözlerine bakacaklar ve diyecekler ki: “Ne isteyelim Rabbimizden?.. Bak bize teklif eyledi, isteyin bakalım dedi, ne isteyelim?..” diye alimlerine soracaklar. Onlar da, “Allah’tan şunu şunu isteyin!” diye öğretecekler orada alimler, kendilerine tabi olan dervişlerine, talebelerine, mü'minlere...

(*Fehüm yahtâcûne ileyhim fi'l-cenneti kemâ yahtâcûne ileyhim fi'd-dünyâ.*) “Dünyada alimlere muhtaç oldukları gibi, cennette de ihtiyaçları olacak. O bilgili, mübarek, ârif, kâmil, yüksek zatlara orada da ihtiyaçları olacak.” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Şimdi aziz ve muhterem kardeşlerim! Hadis-i şerifin bir ana mânâsını düşünelim, bir de ara mânâları çıkartalım, ibret alalım. Alimlere bu dünyada insanlar muhtaç mı?.. Muhtaç! Bu hadis-i şerifte öyle buyruluyor. Dünyada alimlere muhtaç oldukları gibi, ahirette de muhtaç olacaklar. Şimdi Türkiye'deki müslümanlar düşünsün bakalım: Hangi alime ihtiyaç duyuyorlar da, kime gidip ne soruyorlar?.. Dînî meselelerini öğreniyorlar mı, öğrenmiyorlar mı?.. Tanıdıkları bir alim var mı, yoksa kendi başlarına televizyonlarının karşısında, işten eve, evden işe, hiç kimseyi tanımadan böyle bir acıib tarzda yaşamaya devam mı ediyorlar?.. Kendilerine sorsunlar.

Alimler bir ihtiyaç, çok büyük bir ihtiyaç... Şimdi ben Avustralya'da dolaşıyorum. Avustralya'da İslâmî faaliyetlerin olmadığı şehirlerde, İslâmî faaliyetleri canlandırmak için gayret ediyoruz. Arkadaşlarımla konuşma yaparken diyorum ki:

“—Havaya ihtiyacınız var mı?..”

“—Tabii var. Temiz havaya büyük ihtiyaç var, onsuz yaşanmaz.”

“—Suya ihtiyacınız var mı?..”

“—Var.”

“—Gıdaya ihtiyacınız var mı?..”

“—Var. Yaşam için bunlar gerekli...”

“—Tamam, bunların hepsinden daha ziyade sizin alimlere ihtiyacınız var. Ama nasıl alim?.. Kur’an’ı söyleyen, hadis-i şerifi söyleyen, Allah’tan korkan, dini iyi bilen, doğruyu söylemekten çekinmeyen, dinini satmayan; siyasete, siyâsîlere boyun eğmeyen, baskılara boyun eğmeden hakkı söyleyen alimlere ihtiyaç var...”

Onun için, para toplayın aranızda, bir cami yapın, bir evi alın, ne yaparsanız yapın; bir caminiz olsun!.. Böyle derbeder yaşamayın, ibadetsiz yaşamayın, cumasız yaşamayın ve bir hoca getirin!”

“—Hocam, şimdi biz o hocanın maaşını nasıl vereceğiz?..”

“—Maaşınızdan kesin; nasıl eğlenceye para ayırıyorsunuz, seyahate para ayırıyorsunuz; ne yaparsanız yapın, dininizi öğretecek hocayı bulun, ithal edin!” diyorum, şaka yapıyorum.

Tabii hocalar ithal, ihraç metâi değildir ama, “Uzaktan da olsa arayıp, bulup, getirip dininizi öğrenin!” demek istiyorum.

El-hamdü lillâh, bir çok şehirde böyle şeyler oldu. Bizim kardeşlerimizden bazılarını çağırdılar. İşte bazı ülkelerde alimlerin kıymeti bilinmiyor. Bizim Türkiye’de din alimlerinin kıymetini bilen insanlar da var... Bir de bilmeyen insanlar türedi. Alime itibar yok, herkes din konusunda konuşuyor.

Dişçiye itibar var, herkes diş çekmeğe kalkmıyor... Doktora itibar var, herkes tedaviye kalkışmıyor, zâten yasak... Mimara itibar var, herkes plan çizmeğe çalışmıyor, zâten yasak. Mimarlık odasından belgeli bir kimse imza atmadan, belediyeden evin planları bile geçmez. Amma din konusunda bilen de, bilmeyen de konuşuyor. Hattâ kötü niyetli insanlar dini saptırmak için konuşuyor. Hattâ din düşmanları İslâm'ı tahrif etmek için, eğip bükme için, kendi emellerine alet etmek için, müslümanları kandırmak için konuşuyorlar.

O zaman hakîkî alimlere çok büyük ihtiyaç var; dünyada da ihtiyaç var, ahirette de ihtiyaç var... Ama nasıl alim?.. Ehlullah, Allah ehli olan; ârif-i billâh, Allah'ı bilen, Allah'tan korkan, hakkı söyleyen, dosdoğru söyleyen, Allah'ın sevdiği alimleri arayıp bulup, onlara tabi olmalı!..

Bana fakültede iken, çok sevdiğim bir mesâî arkadaşımız dedi ki:

“—Hocam bazı kitaplar şöyle yazıyor, bazı kitaplar böyle yazıyor; İslâm'da resmin hükmü nedir, tasvirin hükmü nedir? Bazıları bunu meşrûdur, câizdir filân demeye getirmek istiyor; ne dersiniz?” dedi.

Ben de dedim ki:

“—Hadis-i şerifler var. Kesin olarak Allah-u Teâlâ Hazretleri musavvirlere, resim yapanlara lânet ediyor. Bunun olmaması lâzım! Çünkü insanlar bu resimden, heykelden dolayı eski devirlerde dinlerini bozmuşlar, insanlara tapmışlar. Kesin olarak câiz değil.”

Biz tabii ayetleri, hadisleri yok da farz edemeyiz, tahrif de edemeyiz, deęiřtiremeyiz. Peygamber Efendimiz ne demiřse, dinin aslı odur. Peygamber Efendimiz uygun görmüyor.

“–Nasıl uygun görmüyor?..”

Bir gün evine girdiği zaman, bir desenli perde asılmış evine; üstünde kuş resmi, hayvan resmi oluyor. Şimdi de var birçok yerlerde... Onu kaldırtmış. Nihayet Peygamber evi, nihayet kumaşın üstünde bir desen... Demek uygun değil.

Ben bunu dobra dobra söyledim. O da teşekkür etti, memnun oldu. “Hah, tamam!” dedi. Dinin ahkmını eğip bükmek doğru değil, aynen söylemek lâzım!.. Seven sever, sevmeyen gitsin Allah- u Teal Hazretleri’ne müracaat etsin, Peygamber Efendimiz’e müracaat etsin. Ben onun sözünü aynen aktarmakla vazifeliyim.

Bir başka profesör mesi arkadařı da bana dedi ki:

“–Yâni, Ramazan Bayramı’nda ben bir arkadaşımın evine bayram tebrikine gitmişim; kck bir kadehin içine birazcık likör koysa, ikram etse; onu da mı içmeyeceğim, o da mı haram yâni?..” dedi.

Yâni haram olmamasını istiyor, canı onun câiz olmasını temenni ediyor.

“–Tabii, o da haram!” dedim.

“–Ama az miktarda?..”

“—Olsun, ‘Bir şeyin çoğu sarhoşluk veriyorsa, azı da haram buyuruyor.’

Peygamber Efendimiz.”

“—Ama efendim bayramda...”

“—Olsun, dînî bir bayram günah işleyerek kutlanır mı?.. diye uzun boylu anlattım.

Demek ki bazıları, bu hükümleri değiştirmek de isteyebiliyorlar. Hakîkî alimlere eğip bükmeden, dosdoğru söylemek vazifesi düşüyor. Bazan bir siyâsî rüzgâr esiyor, bazan bir baskı geliyor, bazan bir devrimbazın, biz düzenbazız diyen insanların baskısı oluyor. Onların baskısı üzerine din değişmez ki, dinin aslı ne ise o...

“—Başörtüsünü siyâsî bir simge olarak örtüyorlar?..”

Öyle bile olsa, başörtüsü dînî bir simge aslında; dindar olanlar örtüyor. Babalarımızın, dedelerimizin albümlerinde resimlerine baktığımız zaman hiç görüyor muyuz?.. Büyüklerimizin annelerinin, eşlerinin resimlerine bakılsın; hiç başı açık var mı, hepsi başörtülü... Bizim hem töremizde var, hem dinimizde var. Binaen aleyh, bir parti de bunu yapıyorsa, o yapıyor diye dînî töre kaldırılmaz, yasaklanmaz. Yanlış. Başörtüsü Allah’ın emridir, örtülecek, o kadar...

Doğruyu söylemek lâzım, alimlere bu vazife düşüyor. Lafı evirip çevirenler, eğip bükenler de ilme hıyanet etmiş oluyorlar, dine hıyanet etmiş oluyorlar.

d. Cennet Ehlinin Kur'an Dinlemesi

Cennet ehliyle ilgili, üçüncü hadis-i şerife gelelim. Bu hadis-i şerif de Büreyde RA'dan rivayet edilmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁴

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَدْخُلُونَ عَلَى الْجَبَّارِ كُلِّ يَوْمٍ
مَرَّتَيْنِ، فَيَقْرَأُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ؛ وَقَدْ جَلَسَ كُلُّ
أَمْرٍ مِنْهُمْ مَجْلِسَهُ الَّذِي هُوَ مَجْلِسُهُ عَلَى مَنَابِرِ
الدُّرِّ، وَالْيَاقُوتِ، وَالزُّمُرِّدِ، وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
بِالْعَمَالِ؛ فَالَ تَقْرَأُ أَعْيُنُهُمْ قَطُّ كَمَا تَقْرَأُ بِذَلِكَ،
وَلَمْ يَسْمَعُوا شَيْئًا أَعْظَمَ مِنْهُ وَالْأَحْسَنَ مِنْهُ، ثُمَّ
يُنْصَرَفُونَ إِلَى رِحَالِهِمْ، وَقُرَّةِ أَعْيُنِهِمْ، نَاعِمِينَ إِلَى
مِثْلِهَا مِنَ الْغَدِ

(الحكيم عن بريدة)

RE. 120/3 (Inne ehle'l-cenneti yedhulûne ale'l-cebbâri külle yevmin merreteyni, feyakraü aleyhimü'l-kur'ân, ve kad celese külli'mriin minhüm meclisehü'llezî hüve meclisühû alâ menâbiri'd-dürri ve'l-yâkût, ve'z-zümürrüdi ve'z-zehebi ve'l-fiddati bi'l-a'mâl, felâ tekarru a'yünühüm kattü kemâ tekarru bi-zâlike, ve lem yesmeü şey'en a'zama minhü ve lâ ahsene minhü, sümme yensarifûne ilâ rihâlihîm, ve karrat a'yünühüm nâimîne ilâ mislihâ mine'l-gad.)

⁴ Hakîm-i Tirmizî, Nevâdirü'l-Usûl, c.II, s.90; Büreyde RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.14, s.555, no:39325; Câmiü'l-Ehâdîs, c.VIII, s.419, no:7606.

Bu da cennetten bir sahneyi anlatıp, bitiyor. Biraz da hadis-i şeriflerde bir yerde bırakıyor, sözün kâfi miktarda olması gerekiyor. Ötekilerini de başka zaman söyleriz inşaallah...

(Inne ehle'l-cenneti yedhulûne ale'l-cebbâri külle yevmin merreteyn) “Cennet ehli günde iki defa, Cebbâr olan Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna, dergâh-ı ilâhîsine girerler. *(Feyakrau aleyhimü'l-kur'an)* Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'i onlara okur.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Şu elinizdeki Kur'an-ı Kerim, şu karşınızdaki, şu raftaki Kur'an-ı Kerim Allah'ın kelâmı... Allah-u Teâlâ Hazretleri cennette, kendisini günde iki defa ziyarete gelen mü'minlere, Kur'an-ı Kerim'i bizzat kendisi okuyacak. Mü'minlerin kulakları Kur'an-ı Kerim'i Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin okuyuşundan dinleyecekler.

(Ve kad celese külli'mriin minhüm meclisehü'llezî hüve meclisühû) “Muayyen, kendilerinin oturmaları için ayrılmış olan yere herkes oturmuş olacaklar. *(Alâ menâbiri'd-dürri, ve'l-yâkût, ve'z-zümürüdi, ve'z-zehebi, ve'l-fiddati bi'l-a'mâl)* Amellerine göre inciden, yakuttan, zümrütten, altından, gümüşten kürsülerine, koltuklarına, minberlerine oturmuş bir vaziyette iken, Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'i onlara okuyacak. *(Felâ tekarrû a'yünühüm kattü kemâ tekarru bi-zâlike)* Bu olay kadar onları şenlendiren, gözlerini serinleten, hoşlarına giden daha güzel bir şey kat'iyen olmayacak.”

Bu Kur'an-ı Kerim'i Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin okuyup onların dinlemesi çok hoşlarına gidecek. Amellerine göre, öyle zümrüitten, yakuttan, inciden, altından, gümüşten koltuklarda oturacaklar. Yâni çok iyi amelli, çok güzel koltukta oturacak. Biraz gevşek olanlar daha düşük süsteki veya güzellikteki yerlerde oturacaklar.

Yâni amel işlemek çok önemli, icraat, ibadet çok önemli... İbadetlerine göre insanlar yükselecek orada... Çok memnun olacaklar, gözleri çok şenlenecek. (*Ve lem yesmeû şey'en a'zama minhü ve lâ ahsen*) "Bundan daha muazzam ve daha güzel bir şey işitmemiş olacaklar cennette..." O ses, o Kur'an'ın Allah'tan dinlenmesi, o sesin güzelliği; başka hiçbir şey o kadar güzel olmayacak. Mest olacaklar, mesrur olacaklar, memnun olacaklar, rahmete gark olacaklar. (*Sümme yensarifûne ilâ rihâlihîm*) "Sonra kendi yerlerine, meskenlerine gidecekler." *Rihâl* demek, meskenlerinin, eşyalarının olduğu yer demek...

(*Ve karrat a'yünühüm, nâimîne ilâ mislihâ mine'l-gad.*) "Gözleri şenlenmiş, içleri nurlanmış olarak, nimetlere gark olmuş olarak, ertesi gün tekrar Rablerinin dergâh-ı ilâhîsini ziyarete gidinceye kadar, böyle memnun bir şekilde evlerine dönecekler." diyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Böyle güzel haller olacak cennette, bir sahne bu... Daha nice nice güzellikler olacak. Ama günde iki defa dergâh-ı izzete girip, Allah-u Teâlâ

Hazretleri'nden Kur'an-ı Kerim-i dinlemek çok güzel bir nimet...

Sevgili dinleyiciler, Kur'an-ı Kerim'in kıymetini bilin! Kur'an-ı Kerim'e izzet ve hürmet edin! Kur'an-ı Kerim-i okuyun! Kur'an-ı Kerim raflara konulmak için inmedi, mânâsını anlayasınız diye, Allah'ın emirleri olarak indi. Ezberlemeniz lâzım, mânâsını öğrenmeniz lâzım! Sevmeniz lâzım, çoluk çocuğunuza öğretmeniz lâzım! Hayatınızı Kur'an'a göre düzenlemeniz lâzım!..

Bakın ben Avustralya'da geziyorum, beş bin kilometre yaptım, şehir şehir dolaşıyorum. Az bir şey değil, büyük rakam bunlar... Ne gördüm?.. Her şehirde muazzam kiliseler, muazzam dînî binalar ve emlâk gördüm. Muazzam, muhteşem... Yâni o kadar dindar ki bu adamlar, o kadar dînî müesseseler kurmuşlar ki, o kadar dinlerine bağlılar ki; her taraf kilise ve dînî binâ dolu...

Bizimkiler alay ediyorlardı. İstanbul'a gelmiş turistin birisi de, minareleri görünce sormuş, "Bunlar fabrika bacası mı?" demiş. "Yok, minare..." demişler. Oradan biraz taş atmak istiyorlar İslâm'a, "Fabrika yapmamışlar da minare yapmışlar." diye. Halbuki onlar o devirde hem minare yaptılar, hem cihad ettiler, hem de her türlü görevleri yaptılar. Bu devrin müslümanları yapmıyor görevlerini... Bu devrin müslümanları da ne yapması gerekiyorsa, yapsın!

Fabrika kurmak için az mı gayret ettik?.. Biz şahsen İskenderpaşa camiası olarak motor

fabrikaları kurduk, nice nice fabrikalar kurduk. Nice nice sanayi kuruluşuna sebep olduk. Türkiye'nin sanayileşmesine nice katkılarda bulunduk. Ama işte taş atmak huyu olunca, duramaz bazıları böyle, sataşırırlar, taş atarlar.

Ama benim burada, Avustralya'da gördüğüm kesin bir şey var: Avrupalılar dindarlar, hattâ siyasetlerini din üzerine oturtmuş durumdalar. Bugün Avrupa Birliği dediğimiz Almanya'nın çekip götürdüğü hareket ve Almanya'nın siyâsîleri kimisi papaz, kimisi din adamı... Bu fikirleri ortaya atanlar ve yürütenler, bu şeyleri büyük bir hristiyan devleti kurmak için yapıyorlar. Papalıkla uyum içinde yapıyorlar, papalık onları destekliyor. Kilise ile beraber çalışıyorlar. Kilisenin partileri var, itibarı var, milletvekilleri var, okulları var, üniversiteleri var, her şeyi var...

Bizde dine karşı tutum çok yanlış. Bu Avrupa'yı hiç anlamamak demek, milleti hiç anlamamak demek... Hürriyeti ve demokrasiyi, medeniyeti hiç anlamamak demek... Dışarıyı gezen anlıyor. Bunlar bizden çok daha dinlerine bağlı... Bâtil olduğu halde bağlı, bir de hak olarak bağlı olsa, cihan değişecek!

Avustralya'nın her yerini geziyoruz, çok güzel hizmet etmişler. Hep dindarlar toplanmışlar, cemiyet kurmuşlar, hizmet etmişler. Şimdi ben Türkiye'ye gelirim nice hizmet dernekleri kuracağım, neler yapacağız inşâallah... Burada gördüklerimden daha güzellerini yapmayı düşünüyorum. İnşâallah siz de bize yardımcı olursunuz.

Sözü biraz uzattım ama, yeri gelince konu bitinceye kadar kesilmiyor.

Allah hepinizden razı olsun...

Hepinizi Kur'an-ı Kerim'in ehli eylesin...

Kur'an-ı Kerim'i cennette, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin okuyuşundan dinlemeyi size bize nasib eylesin...

Kur'an-ı Kerim'in ahkâmına uymayı nasib eylesin...

İslâm'a güzel hizmet etmeyi nasib eylesin...

Nice nice güzel hizmetler yapalım, arkamızda güzel eserler bırakalım!..

Hayırla anıalım, cennetlik olalım, cemâlullahı görelim, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin rıdvân-ı ekberine erelim!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri! *Es-selâmü aleyküm ve rah- metu'llâhi ve berekâtühû!*..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20. 03. 1998 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

